

fik Anmodning om at udføre, det med fuld Tillid til, at dette Arbejde skal blive værdigt til at hænge paa det Sted, hvor det er tænkt at skulle hænge. Jeg skal derfor særlig anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse i Tinget.

Der er dernæst nogle Ændringsforslag til § 25 vedrørende Grønland. Det første er en Tekstanmærkning, hvorved den nuværende Handelschef, som efter 4 Aars Tjeneste har faaet kongelig Udnævnelse, hvilket for ham vil medføre en Nedgang i Embedsindtægt af 500 Kr., vil faa disse 500 Kr. som personligt Tillæg, der bortfalder, naar han efter Loven faar 2 Alders-tillæg. Det sidste Ændringsforslag til Indenrigsministerens Budget, jeg skal nævne, er Nr. 290. Mellem Ministeren og Finansudvalget har det Spørgsmaal tidligere været forhandlet, om man ikke kunde yde de Forældre i Grønland, som ønsker, at deres Børn skal søge Skole i Danmark, en Hjælp hertil. Det er danske Embeds- og Bestillingsmænd, der er Tale om; de har ikke store Lønninger, og naar deres Børn bliver skolepligtige, er de derfor tilbøjelige til at søge hjem til Danmark. At de saa hurtigt vender tilbage til Danmark, er noget uheldigt for Arbejdet i Grønland, idet de vedkommende er Folk, som efterhaanden har faaet noget Kendskab til Forholdene deroppe, og som i Almindelighed er i den Alder, i hvilken de, i alt Fald som Regel, yder den bedste Tjeneste. Ved dette Ændringsforslag, som gaar ud paa, at der ydes Støtte til skolepligtige Børn af Forældre i Grønland, haaber Ministeren — og Udvalget deler denne Anskuelse —, at det skal lykkes at knytte disse Embeds- og Bestillingsmænd lidt stærkere til Grønland, end det tidligere har været muligt.

Med disse Ord skal jeg anbefale samtlige Ændringsforslag til Indenrigsministerens Budget, og da navnlig det, som er stillet af de 13 Medlemmer af Udvalget.

N. Neergaard: Jeg ønsker at sige et Par Ord om Ændringsforslaget under Nr. 104. For det første skal jeg i Anledning af nogle Bemærkninger af den ærede Ordfører (Poul Christensen) sige, at Bevillingen til Professor Oscar Matthiesens Skitse, som blev givet uden nogen Modstand i Fjor, blev givet under den udtrykkelige Forudsætning, hvad Ordføreren vil bekræfte, at den i ingen Henseende bandt os med Hensyn til den endelige Udførelse af Billedet. Naar jeg sammen med et andet æret Medlem af Finansudvalget ikke har kunnet tiltræde dette Ændringsforslag,

skal jeg anføre, hvad der for mit Vedkommende har været bestemmende i saa Henseende. Jeg ønsker aldeles ikke at komme ind paa en Drøftelse af Professor Oscar Matthiesens kunstneriske Kvalifikation, det er altid et vanskeligt Emne at drøfte, og det er det særligt i Rigsdagen. Jeg ønsker derom kun at sige, at jeg, uden at jeg i øvrigt vil forsøge at udtale nogen Dom over Professor Oscar Matthiesens Produktion i det hele taget, ingen Tro har til, at Professor Oscar Matthiesen vil magte denne overordentlig vanskelige Opgave, som her vil blive stillet ham. Men der er andre Hensyn, som her kommer i Forgrunden. Det maa erindres, at det er et meget betydeligt dekorativt Arbejde, her er Tale om, et Arbejde, som vil komme til ganske at dominere et af Rigsdagsbygningens vigtigste, ja maaske dens vigtigste og mest repræsentative Rum. Her kan man ikke udelukkende løbe an paa, hvorledes en enkelt Mand tænker sig at udføre denne Opgave, der skal gaa ind i en Helhed; der maa andres Skøn være med. Det er mig ikke ganske klart, hvorfra Initiativet i det hele taget er kommet til hele denne Sag, hvem det er, som fra første Færd har opfordret Professor Oscar Matthiesen til at tage sig af hele denne Opgave. Sagen dukkede op lidt efter lidt paa en for mig lidt gaadefulds Maade, og efterhaanden syntes det at fæstne sig hos flere og flere, at dette Billede skulde udføres, og at det skulde være Professor Oscar Matthiesen, som skulde udføre det. Som sagt, Sammenhængen er jeg ikke ganske i Stand til at udrede. Det var fra første Færd klart, at Ledelsen af Slottets Udsmykning ikke vilde tage Ansvar for denne Sag, men henskød det til Finansudvalget, til Rigsdagen: Hvis Rigsdagen forlangte det, maatte det jo komme, men man ønskede ikke at have nogen Del af Ansvar for det. Hvad Indenrigsministeren angaar, var han, saa vidt jeg har forstaaet — den højtærede Minister vil jo senere faa Lejlighed til at udtale sig om Sagen —, ikke i og for sig imod, at der blev udført et saadant stort, dekorativt Billede, men han mente, hvad jeg maa give den højtærede Minister ganske Ret i, at Skitsen maatte underkastes et kunstforstandigt Skøn, at den med Hensyn til dens Indføjelse i Helheden og dens hele Karakter maatte være Genstand for Overvejelse fra anden og kunstforstandig Side; derefter vilde man eventuelt til syvende og sidst kunne tage sin Bestemmelse. Som Følge af denne Opfattelse har den højtærede